

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป ระดับปริญญาตรี ของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2526 ซึ่งเป็นผู้ที่ผ่านการศึกษาวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปมาแล้ว ในแต่ละวิทยาลัย โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) วิทยาลัยละ 100 คน เป็นชาย 50 คน หญิง 50 คน ความเป็นตัวอย่างประชากร 500 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปในค่านต่าง ๆ คือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ลักษณะของเนื้อหาวิชา ในหลักสูตร การเรียนของนักศึกษา การสอนของอาจารย์ สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก การใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า การวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปในค่านต่าง ๆ คือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ลักษณะของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร การเรียนของนักศึกษา การสอนของอาจารย์ สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก การใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า การวัดและประเมินผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ใ้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 476 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.20 โดยแยกเป็นนักศึกษาชาย 240 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 50.42 นักศึกษาหญิง 236 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 49.58

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 19-21 ปี ร้อยละ 59.66 มีที่พักอาศัยอยู่นอกวิทยาลัยครู ร้อยละ 76.05 มีความสนใจในการออกกำลังกาย ร้อยละ 91.81 และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ร้อยละ 75.63

2. ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

นักศึกษาชาย ประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง คือ ให้อรรถประโยชน์ของการกีฬาและเล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬา เช่น กีฬาเพื่อมิตรภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความสนุกสนาน ให้สามารถพัฒนาค่านิยมที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะได้ ให้สามารถใช้วิจารณญาณเลือกเล่นกีฬาและออกกำลังกายตามสภาพการณ์และระดับความสามารถของตนเอง ด้วยความปลอดภัย ให้อรรถประโยชน์และทราบกติกาการ เล่นกีฬา ให้มีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา ให้สามารถพัฒนาและรักษาสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ คำนึงการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ ให้ความรู้ในทักษะกีฬาเบื้องต้น เพื่อเป็นพื้นฐานในขั้นสูงต่อไป ให้สามารถพัฒนาอารมณ์โดยรู้จักการควบคุมและการแสดงออก ให้ความรับผิดชอบ และความยุติธรรม ให้มีความรักและนิยมในพฤติกรรมของผู้เล่นกีฬาและผู้ดูกีฬาที่ดี

ส่วนนักศึกษานหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษานหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับลักษณะของ เนื้อหาวิชาในหลักสูตร

นักศึกษาชายประสบปัญหาเกี่ยวกับลักษณะของ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปริมาณเนื้อหาวิชาพละ 101 พลศึกษาเบื้องต้น เน้นทางทฤษฎีและมีมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน กิจกรรมกีฬาที่เรียนไม่ได้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน นอกจากนี้การจักเนื้อหาวิชาพละ 101 ยังไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์อีกด้วย

ส่วนนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับลักษณะของ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปริมาณเนื้อหาวิชาพละ 101 พลศึกษาเบื้องต้น เน้นทางทฤษฎี และมีมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน ไม่สอดคล้องกับคะแนนที่กำหนด ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกิจกรรมกีฬาที่เรียนไม่ได้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน และไม่เหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับลักษณะ เนื้อหาวิชา โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการ เรียนของนักศึกษา

นักศึกษาชายประสบปัญหาเกี่ยวกับการ เรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมกีฬาตามความสนใจของตนเองได้ ไม่สามารถแบ่ง เวลา เพื่อทำการ ศึกษา เพิ่ม เติมจากแหล่งศึกษาค้นคว้าอื่น ๆ และทำการฝึกซ้อมทักษะกีฬาที่เลือกเรียนได้ รวมทั้งการจัดกลุ่มการเรียนไม่มีความเหมาะสม

ส่วนนักศึกษาหญิงประสบปัญหาเกี่ยวกับการ เรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ไม่สามารถแบ่ง เวลา เพื่อทำการฝึกซ้อมทักษะกีฬาที่เลือกเรียน กิจกรรมกีฬาที่เรียนนี้ไม่ได้เลือกตามความสนใจ ไม่สามารถแบ่ง เวลา เพื่อทำการ ศึกษา เพิ่ม เติมจากแหล่งศึกษาค้นคว้าอื่น ๆ ได้ และการจัดกลุ่มการเรียนไม่มีความเหมาะสม

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับการ เรียนของนักศึกษา โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์

นักศึกษาชาย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับน้อย

ทุกข้อ

ส่วนนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีงานอื่นมากเกินไปจนทำให้ประสิทธิภาพในการสอนค่อยลงหรือขาดสอนบ่อย และเลือกวิธีสอนไม่เป็นที่น่าสนใจของนักศึกษา

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.5 ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.6 ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก

นักศึกษาชาย ประสบปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง คือ อุปกรณ์สำหรับทำการฝึกซ้อมนอกชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ การบริการของห้องพยาบาลไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร การเบิกจ่ายอุปกรณ์มาใช้ในการฝึกซ้อมไม่ได้รับความสะดวก อุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนมีจำนวนไม่เพียงพอกับผู้นักเรียน น้ำดื่ม น้ำใช้ไม่เพียงพอ สถานที่เรียนคับแคบ ไม่เป็นสัดส่วนและมีเสียงรบกวน สนามไม่มีการปรับปรุงให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ไม่ได้รับการดูแลให้อยู่ในสถานที่ปลอดภัย สถานที่เรียนไม่มีความเหมาะสมกับกิจกรรมกีฬาที่เลือกเรียน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่ได้มาตรฐาน ห้องน้ำห้องส้วมไม่เพียงพอ และขาดสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย

ส่วนนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก
 ความสะดวกอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมเสริม
 หลักสูตรโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดย
 ส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า ไม่
 แตกต่าง กันอีกเช่นกัน

2.7 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า

นักศึกษาชายประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับ
 ปานกลาง คือ ผู้สอนไม่มีการจัดทามุมวิชาการ จัดบอร์ดนิทรรศการ เพื่อเสริมสร้างการ
 เรียนการสอน นักศึกษาไม่สะดวกในการเดินทางที่จะไปศึกษายังแหล่งศึกษาค้นคว้าอื่น ๆ
 ได้ ห้องสมุดมีหนังสือ วารสารและเอกสารทางค่านพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า
 นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ผู้สอน
 ไม่มีเวลาให้ เพื่อที่จะได้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา นักศึกษาไม่มีเวลาพอที่จะ
 ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม เจ้าหน้าที่ห้องสมุดไม่ค่อยให้ความสำคัญในการให้บริการ และ
 ผู้สอนไม่มีการแนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้าว่ามีอยู่ที่ใดบ้าง

ส่วนนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้าอยู่ใน
 ระดับปานกลางทุกข้อ

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้แหล่งศึกษา
 ค้นคว้าโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดย
 ส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.8 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

นักศึกษาชาย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับ
 ปานกลาง คือ นักศึกษาไม่เข้าใจ เกี่ยวกับการวัดผลและไม่เข้าใจ เกี่ยวกับการประเมินผล

ส่วนนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับ
 ปานกลาง คือ นักศึกษาไม่เข้าใจ เกี่ยวกับการประเมินผล การวัดผลไม่สามารถวัดผล
 ทักษะต่าง ๆ ได้ครบถ้วนตามเนื้อหาวิชา นักศึกษาไม่เข้าใจ เกี่ยวกับการวัดผล ผู้สอน

ขาดความจริงใจและไม่ยุติธรรมในการวัดและประเมินผล นักศึกษามีจำนวนมากเกินไปจนไม่สามารถวัดผลได้ครอบคลุมตามเนื้อหาที่เรียน การวัดผลให้คะแนนทางทักษะมากเกินไป และเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลไม่น่าเชื่อถือและไม่ยุติธรรม

นักศึกษายาย ประสบัญญา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับน้อย ส่วนของนักศึกษาหญิงโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3. ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป

3.1 ความต้องการ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

นักศึกษายายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ทั้งนักศึกษายายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.2 ความต้องการ เกี่ยวกับลักษณะของ เนื้อหาวิชาในหลักสูตร

นักศึกษายาย มีความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรอยู่ในระดับมาก คือ กิจกรรมกีฬาที่เลือกเรียน (กีฬาซุคชั่นน้ำ) ควร เปิดสอน ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และเซปักตะกร้อ ตามลำดับ ควรนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเหมาะสมกับหน่วยกิตที่กำหนดให้ และควรมีปริมาณที่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้

ส่วนนักศึกษาหญิง มีความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรอยู่ในระดับมาก คือ กิจกรรมกีฬาที่เลือกเรียน (กีฬาซุคชั่นน้ำ) ควร เปิดสอน วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และฟุตบอล ตามลำดับ ควรนำเอาไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีปริมาณที่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ และมีความเหมาะสมกับหน่วยกิตที่กำหนดให้

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.3 ความต้องการ เกี่ยวกับการ เรียนของนักศึกษา

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก คือ จำนวนของนักศึกษาในกลุ่มควรมีจำนวนที่เหมาะสม ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เสนอแนะกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานด้วยตัวเอง และการเรียนควรจัดให้มีการแข่งขันระหว่างหมู่เรียน

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.4 ความต้องการ เกี่ยวกับการสอนของอาจารย์

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.5 ความต้องการ เกี่ยวกับการกิจกรรมเสริมหลักสูตร

นักศึกษาชาย มีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับมาก คือ ควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่จัดนั้นมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เหมาะสมกับช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม โดยได้รับความร่วมมือจากอาจารย์อื่น ๆ นักศึกษาควรได้รับมอบหมายให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้วย

นักศึกษาหญิง มีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับมาก คือ กิจกรรมควรมีความสอดคล้อง ความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน และสอดคล้องกับวิชาที่เรียน ควรได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ท่านอื่น ๆ และมีความเหมาะสมของช่วงเวลาในการทำกิจกรรม

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการ เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.6 ความต้องการ เกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และ เครื่องอำนวยความสะดวก

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการ เกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และ เครื่องอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการ เกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และ เครื่องอำนวยความสะดวก โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.7 ความต้องการ เกี่ยวกับการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการ เกี่ยวกับการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการ เกี่ยวกับการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.8 ความต้องการ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบเป็นรายข้อ พบว่า ไม่แตกต่างกันอีกเช่นกัน

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป คำจุมุ่งหมายของหลักสูตร ลักษณะของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร การเรียนของนักศึกษา การสอนของอาจารย์

กิจกรรมเสริมหลักสูตร สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก การใช้แหล่ง
ศึกษาค้นคว้า และค่านการวัดและประเมินผล พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .01

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง เกี่ยวกับ
ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป คำนจมุ่งหมาย
ของหลักสูตร ลักษณะของ เนื้อหาวิชาในหลักสูตร การเรียนของนักศึกษา การสอนของ
อาจารย์ กิจกรรมเสริมหลักสูตร สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก การใช้แหล่ง
ศึกษาค้นคว้า และค่านการวัดและประเมินผล พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19-21 ปี มีความสนใจในการออกกำลังกาย
กายเป็นอย่างมาก และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ทั้งนี้ ทางภาควิชาพลศึกษาของแ
ละวิทยาลัยในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง ควรใ้สนับสนุนให้นักศึกษาโดยจัดการเรียน
การสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เกิดประสิทธิภาพ และมีโครงการต่าง ๆ
เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาใ้ออกกำลังกาย เพราะว่าการออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ
คนเรา ซึ่งจะขาดไม่ได้ ดังเช่น อวย เกตุสิงห์ (2520 : 44) กล่าวว่า การออกกำลังกาย
กายเปรียบเสมือนหนึ่งกับอาหาร ร่างกายต้องการอาหารและต้องการออกกำลังกาย ถ้า
ร่างกายขาดอาหารจะมีอาการไม่สบาย อ่อนเพลีย ไม่มีแรงและในที่สุดอาจจะถึงตาย
เช่นเดียวกับร่างกายขาดการออกกำลังกายจะมีอาการเมื่อยขบ ไม่มีแรง และเกิดโรค
แทรก จึงทำให้ถึงแก่ความตายได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้น ร่างกายจึงต้องการออกกำลัง
กายไปตลอดชีวิต

2. ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป

2.1 ปัญหาค่านจมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งนักศึกษชายและนักศึกษหญิง
ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง คือ การพัฒนาและรักษาสมรรถภาพทาง
ร่างกาย การพัฒนาทางอารมณ์โดยรู้จักรู้จักการควบคุมและการแสดงออก การพัฒนาค่านสังคม

โดยทำงานร่วมกันกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะ คุณค่าของการกีฬาที่จะมีผลต่อระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ รักและนิยมในพฤติกรรมของผู้เล่นกีฬาและผู้ดูกีฬาที่ดี จากปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ แสดงว่าในการเรียนวิชาพลศึกษานั้น ยังไม่สามารถที่จะพัฒนาไปถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้ เพราะจุดมุ่งหมายในการเรียนพลศึกษานั้นมีอยู่หลายระดับด้วยกัน คือ เมื่อเรียนไปแล้วอาจจะเกิดผลขึ้นในทันทีทันใด บางระดับจะใช้ระยะเวลาอีกช่วงหนึ่งหลังจากที่ได้เรียนไปแล้วจึงจะสามารถเกิดขึ้นได้ ดังที่ พงษ์ศักดิ์ สนเทศ (2529 : 9) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาจำแนกตามช่วงเวลาที่คุณเรียนได้รับการเรียนรู้ตามวิธีทางของการพลศึกษา มี 4 ระดับ

1. ความมุ่งหมายที่เกิดขึ้นทันทีทันใดในการสอน (Immediate Control Objectives)
2. ความมุ่งหมายที่เกิดขึ้นในเวลาต่อมาไม่นานนัก (Intermediate Control Objectives)
3. ความมุ่งหมายที่เกิดขึ้นในเวลานาน (Remote Adjustment Objectives)
4. ความมุ่งหมายสูงสุด (Ultimate Objectives)

2.2 ปัญหาอันลักษณะของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง คือ ในค่านปริมาณเนื้อหาวิชามีมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และจะเน้นไปในทางทฤษฎี กิจกรรมที่เรียนไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่าง ความรู้ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน จากปัญหาคงกล่าวนี้ แสดงว่า การกำหนดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรและกิจกรรมที่เรียนนั้นยังไม่เหมาะสม ทั้งนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาพลศึกษาควรที่จะได้ศึกษานหาทางแก้ไขปรับปรุงให้มีความเหมาะสมกับนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจถึงวิธีการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนให้ชัดเจน เพื่อให้การสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังที่ ล่าพอง บุญช่วย (2519 : 1) กล่าวว่า การคัดเลือกหลักสูตร และการตัดสินใจนำหลักสูตรไปใช้นั้น ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกฝ่าย โดยเฉพาะครูจะต้องคำนึงถึงการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน โดยต้องพิจารณาทำความเข้าใจ จุดประสงค์ของหลักสูตร คำนึงถึงตัวผู้เรียน สังคมและเนื้อหาวิชา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาภรณ์ สุขฉาด

(2515 : 26) ประเด็นหนึ่งที่พบว่า เนื้อหาของแต่ละวิชาในหลักสูตรวิชาพลานามัยไม่ได้ สักส่วนกับเวลาที่สอนและจำนวนหน่วยกิต

2.3 ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง คือ กลุ่มการเรียนไม่มีความเหมาะสม ไม่สามารถแบ่งเวลาเพื่อทำการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งศึกษาค้นคว้าอื่น ๆ ได้ ไม่สามารถแบ่งเวลาเพื่อฝึกซ้อมทักษะกีฬา และไม่สามารถเลือกเรียนกิจกรรมตามความสนใจของตนเองได้ จากปัญหาดังกล่าวนี้ นับว่าตัวนักศึกษาเอง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้ การเรียนวิชาพลศึกษาเกิดประสิทธิภาพและได้ผลถึงจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นในด้านของสุขภาพ ความรู้พื้นฐานในวิชาพลศึกษา เวลาสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การเลือกกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชธานี ชัชวาลย์ปรีชา (2525 : 104) พบว่า นิสิต นักศึกษา ชาคการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ไม่รู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้อง นิสิต นักศึกษาชาคความคึกวิพากษ์วิจารณ์และซักถาม ชาคการค้นคว้าเพิ่มเติม และชาคการฝึกซ้อมทักษะกีฬาต่าง ๆ

2.4 ปัญหาการเรียนการสอนของอาจารย์ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับน้อย ซึ่งถือว่าได้ผลดีและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชธานี ชัชวาลย์ปรีชา (2524 : 104) ที่พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนของ อาจารย์ นิสิต นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาระดับปริญญาตรีมีน้อย แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป มีความตั้งใจจริงในการสอนประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าอาจารย์ผู้สอนต่างก็เป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณา คัดเลือกมา เป็นอย่างถี่จากการสอบคัดเลือกเข้ารับราชการของกรมการฝึกหัดครู ซึ่งมีผู้สอบเป็นจำนวนมากในแต่ละวิชาเอก เมื่อได้ผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถ ปัญหาการเรียนการสอนของอาจารย์จึงอยู่ในระดับน้อยดังกล่าว

2.5 ปัญหาการเรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตร นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง คือ ชาคการชี้แจงทำความเข้าใจถึง วัตถุประสงค์ กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องกับวิชาที่เรียนไม่เป็นที่น่าสนใจ และความคั่งข้องการ ของผู้เรียน และมีจำนวนน้อยไป ช่วงเวลาที่จัดไม่เหมาะสม และชาคการสนับสนุนจาก อาจารย์อื่น ๆ ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป

เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้นั้น ควรที่จะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การแข่งขันกีฬาภายในวิชาเอก หรือระหว่างวิชาเอก การจัดบอร์ดนิทรรศการ การพาไปทัศนศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมที่เรียน เป็นต้น ดังที่ ไพฑูรย์ (Paitoon 1976 : 50) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้บรรลุจุดหมายของวิชาพื้นฐานทั่วไป เพราะกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยสร้างทัศนคติ ความสามารถและค่านิยมที่มีค่าต่อผู้เรียน

2.6 ปัญหาสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง คือ สถานที่เรียนคับแคบไม่เป็นสัดส่วน และมีเสียงรบกวน ไม่เหมาะสมกับกิจกรรมที่เลือกเรียน ไม่อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ ไม่ได้รับความสะดวกในการเบิกจ่าย หองน้ำ หองส้วมไม่เพียงพอและไม่ถูกสุขลักษณะ และขาดสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีภาควิชาต่าง ๆ ในความรับผิดชอบเป็นจำนวนมาก จึงทำให้การจัดสรรงบประมาณไปสู่ภาควิชาพลศึกษามีจำนวนจำกัด นอกจากนี้งบประมาณจากกรมการฝึกหัดครูที่จัดสรรให้วิทยาลัยครูแต่ละแห่งก็มีจำนวนจำกัด เพราะกรมการฝึกหัดครูมีวิทยาลัยครูในสังกัดถึง 36 แห่ง จึงมีผลทำให้วิทยาลัยครูแต่ละแห่งขาดแคลนอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา สิ่งเหล่านี้นับได้ว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญอันทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการกล่าวของ คอริ (Korri 1971 : 5181-A) ที่กล่าวว่า โรงเรียนที่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก เป็นอุปสรรคทำให้การจัดกิจกรรมตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคนไม่ทั่วถึง

2.7 ปัญหาการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง คือ หอสมุดมีหนังสือ ตำรา และเอกสารทางค่านพลศึกษาไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้หอสมุด ซึ่งปัญหาเหล่านี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมบูรณ์ มิ่งเมือง (2525 : 67) พบว่า การจัดและดำเนินโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา ประสบปัญหามากในเรื่องขาดตำรา เอกสารอ่านประกอบในวิชาภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎี ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า วิทยาลัยครูแต่ละแห่งไม่สามารถจัดบริการสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้ก็ได้ เนื่องจากมีความจำกัดในเรื่องกำลังเจ้าหน้าที่และเงินงบประมาณ นอกจากนี้

นี่ปัญหาที่นอกเหนือไปจากห้องสมุด คือ อาจารย์ผู้สอนไม่ได้นำมาในการจัดบอร์ดนิทรรศการ ไม่ได้นำแหล่งศึกษาค้นคว้า และโดยเฉพาะตัวนักศึกษาเองไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า หรือบางทีสนใจแต่ก็ไม่มีเวลาพอที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ดังนั้น บุคลากรไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ นักศึกษา และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะต้องคำนึงถึงต่อการที่จะเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ไต่ตั้งเอาไว้

2.8 ปัญหาการเรียนการวัดและประเมินผล นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับน้อย แสดงว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผล มีความพอใจกับผลของคะแนนที่ได้ ออกมา ดังที่ ชาวาล แพร์คนกุล (2509 : 3) กล่าวว่า เครื่องมือในการวัดและประเมินผล ที่สร้างขึ้นอย่างถูกต้องหลักวิชาการวัดผลการศึกษา จะช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นแนวทางที่จะปรับปรุงตนเอง และยังสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติในการเรียนที่ดี นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 151) ใ้กล่าวว่าการวัดผลและประเมินผลก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

3. ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป

3.1 ความต้องการเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก คือ เมื่อได้ศึกษาวิชาพลศึกษาไปแล้วควรมีความสามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกายและจิตใจด้วยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ พัฒนาอารมณ์โดยรู้จักการควบคุมและการแสดงออก พัฒนาค่านิยม โดยสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะได้ มีความรู้ในทักษะกีฬาเบื้องต้นเพื่อเป็นพื้นฐานในขั้นสูงต่อไป รู้ถึงคุณค่าของการกีฬาและเล่นกีฬาคตามอุดมคติของการกีฬา เช่น กีฬาเพื่อมิตรภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความสนุกสนาน มีความสามารถที่จะใช้ วิจารณ์ญาณเลือกเล่นกีฬาและออกกำลังกายตามสภาพการณ์และระดับความสามารถของ ตนเองด้วยความปลอดภัย มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ รักความยุติธรรม รักและ นิยมในพฤติกรรมของผู้เล่นผู้กีฬาที่ดี และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จาก คุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ควรที่จะเกิดขึ้นกับทุก ๆ คน เพื่อที่จะได้เป็นพื้นฐานของความ

รู้ที่จะดำรงชีพในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ เรณู ผลสวัสดิ์ (2524 : 8) ได้กล่าวว่า วิชาพื้นฐานทั่วไปเป็นการศึกษาที่จัดให้สำหรับทุกคนเพื่อให้พื้นฐานความรู้ที่กว้างไปจากวิชาชีพของตน ให้มีความคิดกว้างขวาง มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ มีคุณธรรม เข้าใจปัญหาสังคม มีความเสียสละ รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ และดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าในฐานะพลเมืองที่ดี

3.2 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก คือ เนื้อหาวิชาควรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีปริมาณที่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ เหมาะสมกับหน่วยกิตที่กำหนดให้ด้วย และควรนำเอาไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ดังข้อเสนอแนะของ กาญจนา บุญรมย์ (2524 : 91) กล่าวว่า ลักษณะของเนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไป ควรจะมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตรประจำวัน ส่วนในเรื่องกิจกรรมที่เลือกเรียนนั้น นักศึกษาชายมีความต้องการให้เปิดสอนเรียงตามลำดับคือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และเซปักตะกร้อ ส่วนนักศึกษาหญิงมีความต้องการให้เปิดสอน คือ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และฟุตบอล เช่นเดียวกับ การวิจัยของ มาลี ศิริ (2516 : 47) พบว่า ความต้องการของนักศึกษาใน คำนกิจกรรมพลศึกษาหมวดกีฬากลางแจ้งและในร่ม ลำดับที่ 1 ได้แก่ กีฬาฟุตบอล ลำดับที่ 2 บาสเกตบอล ลำดับที่ 3 แบดมินตัน ลำดับที่ 4 วอลเลย์บอล

3.3 ความต้องการเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีบางประเด็นที่ต้องการในระดับมาก คือ จำนวนของนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนนั้นควรมีจำนวนที่เหมาะสม จัดให้มีการแข่งขันระหว่างหมู่เรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นทำให้เกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น และควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เสนอแนะกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนวิชาพลศึกษาด้วยตัวเอง ดังนั้น ภาควิชาพลศึกษาของแต่ละวิทยาลัย ควรจัดกิจกรรมพลศึกษาตามความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนกิจกรรมพลศึกษาทั่วไป

3.4 ความต้องการเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก คือ มีการเตรียมการสอน

ล่วงหน้า ซึ่งแรงจูงใจมุ่งหมายในการเรียนการสอน สามารถชักเปลี่ยนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ อธิบายและสาธิตบทเรียนให้เป็นที่สนใจของนักศึกษา โดยเน้นให้ผู้เรียนรู้จักนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ควรมีทักษะทางการกีฬาที่ดี และสามารถถ่ายทอดทักษะและความรู้ได้ก็ ตรงต่อเวลาในการสอน ยุติธรรมในการสอนและวัดผล เอาใจใส่นักศึกษา อยู่เสมอและทั่วถึง และควรเน้นในเรื่องบุคลิกภาพ เช่น ความรับผิดชอบให้มาก คุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้นักศึกษาปรารถนาที่จะให้มีอยู่ในตัวอาจารย์ผู้สอน ดังผลการวิจัยของ ภาณีศ บิลมาศ (2525 : 24) พบว่า คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนา ประกอบด้วยคุณลักษณะตามลำดับความสำคัญดังนี้ คุณลักษณะด้านการสอน ด้านสุขภาพทางกาย และสุขภาพทางจิต ด้านวิชาการ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรม ความประพฤติและการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการปกครองและการเป็นผู้นำ ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ด้านความเชื่อมั่นในตนเองและการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬา

3.5 ความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก แสดงว่า นักศึกษาเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังที่ สุมิตร คุณานุกร (2518 : 99) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้นเป็นการส่งเสริมการเรียนในชั้นเรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่คตินั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ผู้สอนหรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ซึ่งกิจกรรมนั้นอาจจะ มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย เช่น กิจกรรมทางบ้านของการแข่งขันกีฬาจะช่วยให้ นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันได้มีโอกาสฝึกทักษะเพิ่มขึ้น มีประสบการณ์ในการตัดสินใจ ตลอดจนมีความรู้ในกิจกรรมการแข่งขันต่าง ๆ ด้วย

3.6 ความต้องการเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก คือสถานที่เรียนควรเป็นสัดส่วน ปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ มีความเหมาะสมกับกิจกรรมกีฬาที่เลือกเรียน และควรมีสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมกีฬาทางน้ำด้วย สนามควรมีความปลอดภัย ปรับปรุงให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอยู่เสมอ ทางด้านอุปกรณ์ควรมีจำนวนที่เพียงพอ มีเจ้าหน้าที่ดูแลโดยเฉพาะ และสะดวกต่อการเบิกจ่าย เครื่องอำนวยความสะดวก

ความสะดวกต่าง ๆ เช่น ห้องน้ำ ห้องส้วม ถูกสุขลักษณะและมีเพียงพอ มีตู้เก็บเสื้อผ้า มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และควรมีการบริการของห้องพยาบาลเพียงพอ ถ้าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้ไค้แล้วจะทำให้ นักศึกษาเกิดการอยากมาเรียน มาฝึกซ้อม หรือออกกำลังกาย ดังเช่น วรศักดิ์ เพียรชอบ (2513 : 25) กล่าวไว้ว่า การสอนพลศึกษาจะได้ผลนั้น นอกจากจะมีเวลาเพียงพอและครูที่มีความรู้ความสามารถในการสอนแล้ว จะต้องมียุทธศาสตร์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ช่วยในการเรียน การสอนกิจกรรมพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.7 ความต้องการเกี่ยวกับการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความต้องการโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก ในประเด็นนี้ตรงกับสภาพความเป็นจริง เพราะว่าระยะเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรในการเรียนแต่ละสัปดาห์ มีระยะเวลาไม่เพียงพอที่จะให้นักศึกษาได้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ตลอดจนประสบการณ์อย่างสมบูรณ์ได้ ดังนั้น แหล่งศึกษาค้นคว้า โดยเฉพาะห้องสมุดของวิทยาลัยควรมีหนังสือในสาขาวิชาพลศึกษาอย่างเพียงพอ เพราะจะเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนของนักศึกษา ตลอดจนเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ดังที่ แลนแคสเตอร์ (Lancaster 1941 : 1) ได้กล่าวว่า นอกจากห้องสมุดจะต้องจัดให้มีวัสดุต่าง ๆ แล้ว ยังมีหน้าที่ช่วยให้นักศึกษาได้คุ้นเคยกับแหล่งวัสดุที่ห้องสมุดมีอยู่ รวมทั้ง เสริมสร้างทักษะและโอกาสในการที่จะค้นคว้าและใช้หนังสือห้องสมุดของสถาบันฝึกหัดครู โดยทั่ว ๆ ไป เป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งต่อการศึกษา และมีความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้า

3.8 ความต้องการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความต้องการโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษาควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล โดยผู้สอนได้ชี้แจงให้เข้าใจ ผู้สอนควรมีความจริงใจและยุติธรรม และวัดตรงตามวัตถุประสงค์ เครื่องมือที่ใช้ควรมีความน่าเชื่อถือและยุติธรรม ในการกำหนดคะแนนของการวัดผลนั้นควรเน้นในลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะที่หาได้มากกว่าทาง คำนวณความรู้ความเข้าใจในทางทฤษฎี และการวัดผลนั้นควรจัดทำเป็นระยะ ๆ ไป ตลอดภาคเรียน ซึ่งตรงกับ การวิจัยของ ถนนมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร และรัชนี ชวัญบุญจัน (2525 : 76) พบว่า การวัดและประเมินผลวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป ควรทดสอบภาคทฤษฎีและ

ภาคปฏิบัติ และมีส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น ควรมีคะแนนเก็บหรือสอบกลางภาค มีเวลาเรียน สม่่าเสมอ มีพัฒนาการทักษะกีฬา มีระเบียบวินัย เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นผู้นำน้ำใจนักกีฬา และมีมายาท และมีการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ถูกต้องตามกีฬาที่เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. แต่ละวิทยาลัยครูในกลุ่มภาคกลางควรปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดกลุ่มชั้นเรียน ให้เหมาะสมกับพื้นฐานทางทักษะของผู้เรียน ควรเปิดกิจกรรมกีฬาให้เลือกเรียนมากขึ้น และชี้แจงให้นักศึกษาได้เข้าใจจุดประสงค์ และโครงสร้างของวิชาต่าง ๆ โดยชัดเจน
2. แต่ละวิทยาลัยครูในกลุ่มภาคกลาง ควรจัดทำโครงการส่งเสริมการออกกำลังกายให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในวิทยาลัย และระหว่างวิทยาลัย
3. แต่ละวิทยาลัยครูในกลุ่มภาคกลางควรปรับปรุงเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก เพื่อให้การเรียนการสอนและเพิ่มทักษะนอกเวลาเรียน ได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. แต่ละวิทยาลัยครูในกลุ่มภาคกลางควรปรับปรุงแหล่งศึกษาค้นคว้า เช่น ห้องสมุด วารสาร เอกสารคำราที่เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้นทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุผลมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป ของกลุ่มวิทยาลัยครูอื่น ๆ
2. ควรทำการวิจัยติดตามผลนักศึกษาที่ได้ศึกษาวิชาพลศึกษา ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปแล้ว ว่าบรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด